

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 17 GRUDNIA V. S. 1813 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Wilno dnia 13go Grudnia v. s.

Dzień wczorajszy, jako dzień Urodzin Najjaśniejszego i Najmiłościwszego Naszego Monarchy, był obchodzony w tém mieście z tą okazałością, jaką wdzięczność i miłość mieszkańców ku Najlepszemu swojemu Panu wskazywała. Po odprawioném we wszystkich Kościołach uroczystém Nabożeństwie, i odśpiewaniu Najwyższemu Panu Zastępów Hymnu dziękczynienia, który w Kościele Akademickim intonował JW. Biskup Wileński Hrabia Stroynowski, wszyscy Urzędnicy Woyskowi, i Cywilni, Duchowieństwo i Szlachta, złożyli życzenia swoje u JW. Gubernatora Wojsennego, Jenerała Infanteryi i Kawalera Rzymskiego Korsakowa. Tegoż dnia z tego powodu JW. Gubernator Cywilny dawał obiad, a JW. Gubernator Wojsenny wielki i świetny bal, na którym znajdowały się licznie zgromadzone oboiędzy płci osoby. Wieczorem miasto całe było oświecone. Nad bramą domu Uniwersytetu jaśniał transparent, na którym Wielki Opiekun i Dobroczyńca nauk na całej Północy, wyobrażony w postaci Gieniusza Muz, przyymował ofiarę od Muzy wystawiającej Akademię, która na ogień palący się na ołtarzu rzuciła kadzidło. Około ołtarza były znaki symboliczne czterech oddziałów nauk, i Emblemata sztuk. — Napis pod Transparentem następny: MAGNO. GENIO. MUSARUM. PIENTISSIMA. DOCTRINARUM. ET. ARTIUM. NUTRIX. VILNENSIS.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Frankfort dnia 5go Grudnia n. s.

Pod dniem 1szym b. m. ukazało się tu w Niemieckim i Francuzkim języku następne Oświadczenie Monarchów Sprzymierzonych:

„Rząd Francuzki niedawno nakazał nowy nabór 500,000 konskrypcjonistów. Powody, jakie Senat w swoim wyroku przytacza, zniewalaia Mocarstwa Sprzymierzone oświadczyć jeszcze raz w obliczu świata, cele, do których w terażniejszej wojnie zmierzają, zasady, na których się wspiera ich postępowanie, i ogłosić życzenia i postanowienia swoje.

„Nie przeciwko Francyi, ale przeciwko tej głośno obiawionej Przemocy, którą Cesarz Napoleon, na nieszczęście Europy i Francyi, zbyt długo, niestety, za granicami swojego Państwa, wykonywał, Mocarstwa Sprzymierzone prowadzą wojnę.

„Zwycięstwo przyprowadziło nad brzegi Renu ich potężne zastępy. Piérwszém użyciem korzyści tego zwycięstwa było wezwanie do pokoju, który NN. Cesarz i Królewskie Sprzymierzone Dwory, N. Cesarzowi Francuzkiemu ofiarowały. Nowe i wielkie pomnożenie sił, które Sprzymierzeni otrzymali za przystąpieniem wszystkich Xiążąt i Panów Niemieckich, nie miało żadnego wpływu na warunki ofiarowanego pokoju. Są one zawsze równie na niepodległości Francuzkiego Państwa, iako też na niepodległości wszystkich innych Europy Mocarstw zasadzone. Widoki Sprzymierzonych Monarchów, są sprawiedliwe w swym celu, wielkomyślne i szlachetne w swych względach, ubezpieczające wszystkich, i chwalebne dla każdego.

„Sprzymierzone Mocarstwa życzą sobie, aby Fracya wielką, mocną i szczęśliwą była, ponieważ wielkość i moc Francyi jest jedną z zasad wielkiéj budowy Europejskiego Towarzystwa. Zyczą one,

„aby Francya była szczęśliwą, aby odżył iéy handel, „aby mogły znowu zakwitnąć sztuki i umiejętności „te dobrodzieystwa pokoju, ponieważ wielki naród „nie może być szczęśliwym, dopóki nie jest spokojnym. Mocarstwa Sprzymierzone nie „sprzeczały nawet Francuzkiemu Państwu rozszerzenia granic, iakich nigdy Francya pod swoimi Królami nie „miała, ponieważ nie sądzą, aby waleczny naród „miał już upadać dla tego, że doświadczył klęsk „w upórçywym i krwawym boju, w którym ze „zwykłą sobie śmiałością walczył.

„Lecz równie Sprzymierzone Mocarstwa chcą „bydź bydź wolne, szczęśliwe i spokojne. Pragną „one takiego pokoju, któryby przez mądre rozdzielenie siły, przez sprawiedliwą równowagę, zabezpieczył ich ludy od niezliczonych cierpień, które „od 20 lat uciskają Europę.

„Sprzymierzone Mocarstwa nie złożą broni „bez uskutecznienia tego wielkiego i dobroczynnego „zamysłu, bez osiągnięcia tego szlachetnego celu „wszystkich swoich usiłowań: nie złożą broni, dopóki polityczny stan Europy na nowo utwierdzonym nie zostanie, dopóki nieodmienne i niezłomne „zasady, nie otrzymają zwycięstwa nad zamysłami „próżności, i dopóki najswiętsze Traktaty nie zabezpieczą Europie prawdziwego pokoju. Frankfort.

dnia 1go Grudnia 1813 roku.

— Woyska Rossyyskie są w ciągłym marszu do brzegów Renu. — Goniec, który był posłany do Xięcia Labanowa, dla przyspieszenia jego marszu, znalazł go już w Koburgu. Rezerwa Armii Polskiej, idzie przez Schweinfurt, rezerwa zaś Armii Szląskiej przez Amberg do Wyższego Renu.

Doniesienia od Wyższego Renu nic ieszcze nie mówią o przeysciu tej rzeki w tamtych okolicach; zawierają tylko, że Jenerał Wrede był oczekiwany w swoiéj głównej kwaterze Offenburgu, w którego okolicach zgromadziła się Bawarsko-Austryacka Armia pod rozkazami jego będąca. (z Gaz. Berlin.)

Berlin dnia 14go Grudnia n. s.

Podług ostatnich wiadomości, główna kwatera J. K. W. Xięcia Szwedzkiego dnia 11go znajdowała się w Segeberg, i miała wychodzić daley do Neu-Münster — Hamburg ma bydź osadzony przez Duńczyków, a Marszałek Davoust ze swoim korpusem, coraz daley cofa się w kray Holsztyński. Dnia 7go, nie daleko Oldeslohe, pomiędzy awangardą armii północnej, a aryergardą Francuzką i Duńską, przyszło do znakomitej bitwy, w której jeden Francuzki i Duński regiment kawaleryi częścią zrabany, częścią w niewolę zabrany został — oprócz tego woyska nasze zdobyły od 10 do 12 dział.

Stosownie do umowy w 19stu artykułach zawartej w Frankforcie z nowo Sprzymierzonymi Mocarstwami, ogłoszonej drukiem, wszystkie kraie stawić mają liczbę woyska podwójną tej, którą dawniéj do związku Reńskiego stawić były obowiązane — Połowa ma się składać z woyska liniowego, druga zaś połowa z Milicyi, a obiedwie przez utrzymywane w gotowości rezerwy, zawsze w pełnej liczbie zostawać powinny. Woyska te będą podzielone na kilka większych Armii, z których każda mieć będzie jednego wodza i jeden Sztab jeneralny. — Wszystkie wielkie rękodzielnie broni w Suhl, Solingen, Herzberg, Olbernhan, mają pracować wyłącznie dla tych Armii — Aby przyspieszyć uformowanie artylleryi

część zdobytych na nieprzyjacielu dział oddana będąc nowo-Sprzymierzonym, równie jak wszystkie broń i działa, które się zabiorą w twierdzeniach nad *Elbą*.

Dnia 1go Grudnia n. s. Mar. St Cyr, z trzema innemi Jenerałami Francuzkiemi, i w towarzystwie jednego Anstryackiego oficera, przejechał przez *Bamberg*, powracając od *Renu* do *Czech*. Cała załoga *Dreźnieńska* idzie do *Węgier*. (z *Gaz. Berlin.*)

z Obozu pod *Torgau* 9go Grudnia n. s.

Po wezwaniu do poddania się twierdzy *Torgau*, Rządca jej prosił o rozejm, dla ułożenia zasad kapitulacji. Jenerał *Tauenzien* pozwolił na to; zaczęły się układy; ale warunki Gubernatora twierdzy były takie, iż Jenerał *Tauenzien*, pomimo chęci swojej oszczędzenia tego nieszczęśliwego miasta, był przymuszony je odrzucić. — Zatem dnia 6go Grudnia rozejm wypowiedziany został, a następney nocy z tak wielkim skutkiem ze wszystkich stron do miasta strzelano, iż w Zamku *Zinna* koszary artylleryi zupełnie zgorzały, i w mieście samém pożar w kilku miejscach wybuchnął. Wczoraj Superintendent *Koch*, przybył z *Torgau* do Jenerała *Tauenzien*, prosząc go imieniem mieszkańców o oszczędzenie miasta. Dowodzący Jenerał posłał przez niego Gubernatorowi twierdzy zapewnienie 12sto-godzinne rozejmu, aby się przez ten czas o kapitulację porozumieć można; ale i w tym razie propozycye Gubernatora Francuzkiego były tak przesadzone, że Hrabia *Tauenzien*, nie tylko je zupełnie odrzucił, ale nawet dał rozkaz, aby natychmiast ze wszystkich stron strzelano do twierdzy, i bombardowanie w tym momencie jest gwałtowniejsze, niż było przez czas całego oblężenia.

(z *Gaz. Berlin.*)

Damiśch, 11go Grudnia n. s.

Gwałtowny ogień naszych baterii był przyczyną, iż nieprzyjaciel w nocy z 10 na 11 opuścił Zamek *Zinna*, wysadziwszy na powietrze niektóre warownie i uprowadziwszy działa. — Zamek ten był miejscem bardzo obronnym, i wszystko to, co tylko sztuka może, na obwarowanie jego użytym było. Leży on o 1,260 kroków od głównego wału, na wzgórkach, który nad miastem i okolicą panuje, i jest daleko obszerniejszy i mocniejszy, niżeli zamek Pruski pod *Szczecinem*. — Posiadanie tej twierdzy, każe się spodziewać bliskiego upadku *Torgau*, zwłaszcza patrząc na zapal ożywiający Pruskich wojowników, i to męstwo, z jakim wytrzymują niewygodę tak przykrej pory roku. (z *Gaz. Berlin.*)

Dla utrzymania ciągu wojennych wypadków, kładziemy tu 24, i 22gi *Bulletyn* Xięcia Szwedzkiego.

Główna kwatera *Boitzenburg* 30go Listopada.

Dnia 16go J. K. W. wyjechał z *Hannoweru*, dnia 17go przybył do *Bremen*, 20go do *Celle*, 21go do *Uelzen*, 23go do *Luneburga*, a wczoraj do *Boitzenburga*.

Wojsko Szwedzkie przebyło *Elbę*. Marszałek Hrabia *Stedink* z jeneralnym sztabem i 1szą brygadą, stoi w *Boitzenburgu*, inne Szwedzkie dywizye w okolicy. Korpus *Lüzowa* razem z wojskiem Szwedzkim przechodził *Elbę*.

Awangarda Jenerała *Bülowa* pod wodzą Jenerała *Oppen*, przybywszy nad *Yssel*, od 23go znajduje się w *Doesburg*. Jenerał *Bülow* z resztą swego korpusu, stoi nad *Renem* na granicach *Hollandyi*. — Przy wzięciu szturmem twierdzy *Doesburg* część będącego tam garnizonu została wycięta: zabraliśmy 200 ludzi w niewolę, między którymi Komendant i 5 oficerów. — Roztropność, jaką okazał Jenerał *Oppen* w kierowaniu atakiem tego miejsca, i szybkość, z jaką plan swój wykonał, jedyną mu wielką chwałę. — Całe Xięstwo *Ostfriesland* jest od nieprzyjaciela oczyszczone. W *Emden*, w *Aurich* i wszędzie w ogólności wojska Pruskie, z największą radością przyjęte były. Oddziały wojska pod Majorami *Standart* i *Müller* opanowały twierdzę *Zütphen*, gdzie 300 jeńców poszło w moc naszą.

Jenerał *Winzingerode*, ma swoją główną kwaterę w *Bremen*, a wojsko jego osadza część *Hollandyi*. — Na ogłosisięgo przybycia ustanowiły się tymczasowie

Kommissye Rządowe założone z osób, które dawały zawsze dowody swojej stałości i przywiązania do Ojczyzny. — Kray *Jewer*, jest osadzony przez wojska *Rosyjskie*. — Twierdza *Zoltkamp* wzięta została przez oddział od korpusu Barona *Rosena*: załoga poszła w niewolę wojenną — znaleźliśmy tu 12 dział różnego kalibru. Przez inny oddział *Rosyjski*, zabrany został statek, na którym było 50 Francuzkich *Celników* i żołnierzy. — Major *Elswangen* osadził *Zwoll*, zabrawszy tam 2 Oficerów i wielu żandarmów w niewolę — *Kozacy* *Półk. Naryszkina* opanowali *Campen*, gdzie 1 *Półkownik*, 5 oficerów, 25 żandarmów i 80 żołnierzy wpadli w ich ręce — *Groningen* także osadzone zostało przez wojska Jenerała *Winzingerode*, gdzie 1 *Półkownika*, 38 oficerów, i 800 żołnierzy, zabraliśmy w niewolę.

Z *Groningi*, równie jak z innych *Hollenderskich* Prowincyi, przybyli Deputowani do głównej kwatery J. K. W. Xięcia Szwedzkiego, z żądaniem, aby im wolno było postanowić *Kommissye* Rządowe podległe *Kommissyi* *Amsterdamskiej*, co im dozwolnionem zostało — Godność *Statudera* będzie bez wątpienia przywrócona — Otoż jest korzyść, którą *Napoleon* odnosi z tego, iż *Hollandyą* do *Francyi* przyłączył.

Liczne kolumny wojsk, przebywszy *Yssel*, udały się do *Amsterdamu* i *Utrechtu* — *Hollandya* może być uważana, jako oswobodzona: wszyscy dobrzy *Francuzi* cieszą się z tego.

Zamki *Carlsburg* i *Blexen*, wzięte zostały przez oddział wojsk *Rosyjskich* pod wodzą *Półkownika* *Redinger*, i z pomocą *Brygu* *Angielskiego* pod kapitanem *Farquabar*. 20 oficerów, 534 żołnierzy i 30 sztuk dział stały się naszą zdobyczą. — *Zegluga* na *Wezerze* jest zupełnie wolną.

Stade, miejsce bardzo obronne przez swe niskie i bagniste położenie, miało liczną załogę. — Komendant rozkazawszy przekopać wszystkie groble, prócz jednej tylko, oblał je zewsząd wodą, tak dalece, że *Stade* wydawało się być wyspą wśród niezmiernego jeziora. Pomimo tych trudności, Hrabia *Strogonow* przedsięwziął uderzyć na to stanowisko. Chociaż krzyżowy ogień artylleryi nieprzyjacielskiej strychował jedyną groblę, która dawała przystęp do miasta, poszły na przód niczem nie ustraszone wojska nasze, lecz przy końcu grobli, znalazły most zburzony — I ta nawet przeszkoda, nie była zdolną wstrzymać ich odwagi — żołnierze rzucili się w fossy dla zdobycia szturmem wałów: tu poległ Hrabia *Rostigniac*, i inny oficer, który prowadził kolumnę. — Wojska z niesłychanym zapalem szły do ataku, kiedy Jenerał dowodzący uznał rzeczą użyteczną odłożyć go do jutra dla nadchodzącej nocy. — Lecz załoga *Francuzka*, lękając się powtórnego szturm, teyże nocy opuściła miasto, i na statkach odplynęła do miasta *Duńskiego* *Glückstadt*. — Zatem Jenerał *Strogonow* osadził miasto *Stade*, gdzie zabrał trzy działa, i znalazł mnóstwo ranionych i chorych *Francuzów*. — Strata z naszej strony wynosi około 200 ludzi zabitych i ranionych, nieprzyjaciel jednak daleko więcej utracił.

Jenerał Hrabia *Worońcow*, który od dnia 22go, ma swoją główną kwaterę w *Winsen*, oblega *Haarburg*. — Podpółkownik *Löwenstern*, należący do korpusu Jenerała *Worońcowa*, uderzywszy na korpus nieprzyjacielski, który się przeprawił pod *Zollen-spieker*, pomimo przewyższającej liczby przyprowadził go o stracie kilkuset ludzi, i zabrał 2 oficerów i 40 żołnierzy w niewolę. — Z tegoż korpusu Jenerała *Worońcowa* Porucznik *Jacobson* z oddziałem sta kozaków, uderzył na 2 szwadrony strzelców z załogi *Horneburga*, zabił z nich 20, 30stu wziął w niewolę, i opanował to miasto.

Z *Magdeburga* *Francuzi* wysłali wojska *Niemieckie* należące do załogi, pod warunkiem, iż nie będą służyli przeciwko *Francyi* przez rok i dzień jeden. Żywność w tej twierdzy jest w złym gatunku, i garnizon mocno nieukontentowany. — Jenerał twierdzy *Torgau* Jenerał *Narbonne* umarł. — Jenerał *Dutaillis*, który dowodzi na jego miejscu, wraz z trzema Jenerałami leżą złozeni ciężką i zarazliwą

chorobą, która się sroży w tej twierdzy, i mnóstwo ludzi porywa. — Marszałek St Cyr kapitulował, i Drezno znajduje się w mocy Sprzymierzonych. Tak więc, oprócz kilku twierdz, do których zdobycia już uczyniono potrzebne przygotowania, cały kraj między Renem i Elbą leżący, jest od nieprzyjaciela oczyszczony. — Mieszkańcy osiedli na tej przestrzeni, biorą się powszechnie do oręża, i wkrótce ludność cała Niemiec stanie pod bronią dla utrzymania niepodległości swojej.

Miasto Hanzyatyckie *Bremen*, przywróciło swój Rząd dawniejszy, i tuszymy sobie, że wkrótce *Hamburg* i *Lubeka*, podobnegoż szczęścia będą uczestnikami.

Nieszczęśliwi mieszkańcy *Hamburga*, podług ostatnich ztamtąd wiadomości, zostają pogrążeni w najgłębszej rozpacz. Znajdujące się tam wojska nieprzyjacielskie, znużone tą nie użyteczną wojną, tęsknią do swojej Ojczyzny. — Bank *Hamburski*, został ze swojej gotowizny ogołocony — Występek przeciwko bezpieczeństwu i wierze publicznej — Nayznakomitsi z mieszkańców tego miasta byli przymuszeni pracować we dnie i w nocy około jego warowni. Na wyspie *Wilhelmsburg*, wycięto wszystkie drzewa; a rzucony przez Francuzów most, który tę wyspę z miastem łączył, jest znowu z ruinowany.

Dla osiągnięcia szlachetnego celu wszystkich usiłowań, to jest zawarcia powszechnego pokoju, armia Niemiec północnych w liniach swojej komunikacji, nieprzyjacielskim wojskom kwatowania się nie dozwoliła. Mieszkańcy Holsztyńskiego kraju, którzy przez swoje pochodzenie i mowę, należą do wielkiej Familii Niemieckiej, cieszą się mocno z tego wypadku, że ich ziomkowie odzyskają wolność, i patrzą z radością, iż obce wojsko, którego obecność jest im nieznośna, wkrótce kraj ich opuścić musi. — Lecz gdyby ta kraina miała być wojny teatrem, na ówczas ci nieszczęśliwi mieszkańcy, nie mogą nikogo innego obwiniać o klęski swoje, iak tylko systemat polityczny swego Rządu. — Jednakże jeszcze jest czas — jeszcze jest w mocy Króla Duńskiego zapewnić pokój Narodowi, który od wielu pokoleń cieszył się ciągle tym nieocenionym dobrem. Jeżeli Król Duński wyrzeczy się strony, która jest równie przeciwna jego godności, iako i szczęściu jego ludu, i zezwoli na warunki podane mu przez Mocarstwa Sprzymierzone; może jeszcze odwrócić burzę, która zagraża jego narodowi. Terazniejszy i przyszły los jego poddanych zależy od strony, iakiej się ten Monarcha chwyci w dzisiejszych okolicznościach.

Pampelona kapitulowała. Zwycięskie wojsko Feldm. *Wellingtona* stoi na ziemi Francuskiej. Ponieważ *Napoleon* wśród najsławniejszego pokoju naiechał *Hiszpanią*, dla tego jedynie dzisiay spokojni mieszkańcy brzegów *Adoura* widzą na swoich niwach nieprzyjacielskie hufce. Najjaśniejszy Cesarz z Rosyjski, C. Anstryacki i Król Pruski ze swoimi potężnymi wojskami stoją nad brzegiem *Renu*. Wszystkie te zbrojne zastępy zgromadziły się i gromadzą w jedynym tylko celu pozyskania powszechnego pokoju, któryby zakryłszy naturalne Państwowi granice, zawierał w sobie rękojmią swej trwałości. Wśród tych klęsk, które od tak dawnego czasu uciśkają ład stały Europy, równie godni są nżalenia ci, których przemoc używała za swoje narzędzia, jak ci, którzy się stali jej ofiarą. Odmiana terazniejszego stanu rzeczy nie tylko będzie prawdziwym dobrem Mocarstw Sprzymierzonych, ale nawet dla samej Francji wielkim dobrodziejstwem. Jedyny cel wojny, jedyne, godne życzenia, sprawiedliwe i szlachetne zdobycie, jest zdobycie powszechnego pokoju. Miliony głosów żądają go od ludu Francuskiego — Możeż on zamknąć swe uszy na to, czego ludzkość, czego rozum i własne jego dobro od niego wymaga?

Jestże który Francuz, jestże który mieszkaniec Europy, którego serce nie było najgłębszym smutkiem przejęte, słysząc odpowiedź, jaką *Napoleon* dał Senatowi. Prezydent tej Rady w imieniu Państwa Francuskiego oświadcza Cesarzowi powszechne życzenie pokoju; a ten Cesarz, który w przeciągu dwóch

lat, widział pod swemi oczyma ginących marnie 600,000 ludzi, odpowiada mu zimno i tonem Pana: „Potomność uzna, iż gdy się trudne i nieszczęśliwe zdarzyły okoliczności, Francya i ja umieliśmy im podołać. „*Napoleon* zatym nie chce żadnego pokoju. — Lecz ponieważ cała Europa go pragnie, cała zatem Europa swoją mocą i bronią potrafi go do tego przymusić. Możemy się nawet spodziewać, że naród Francuski w tym względzie zgodzi się z powszechnym życzeniem Europy. (z *Gaz. Berl.*)

Biuletyn 22gi.

Główna kwatera Lubeka d. 6 Grudnia.

Jenerał *Bulow* wziął szturmem twierdzę *Arnheim*, która jest miejscem bardzo ważnym w posiadaniu *Hollandyi*. Miała ona załogę 4000 ludzi, i mocne bardzo warownie. Wojska Pruskie, które przy tym szturmie dały nowy dowód swojej odwagi, utraciły w zabitych i ranionych nie więcej nad 500 ludzi. Strata nieprzyjaciela jest daleko większa; zabraliśmy przeszło 100 jeńców. — Maior *Marklay*, należący do awangardy Jenerała *Winzengerode*, d. 24 Listopada wszedł z oddziałem swoim do *Amszterdamu*. Jenerał *Benkendorf* za nim postępował. — Xiążę *Gagarin* d. 27 Listop. pobił z oddziałem 500 Kozaków załogę twierdzy *Dewenter*, która wycieczkę zrobiła. Po uporczywej bitwie, przerzucił on nieprzyjaciela za most, zabił mu wiele ludzi, i wziął 60 jeńców. — Dnia 28 Listop. Półkownik *Nariszkin* wszedł do *Amersfort*, którego załoga cofnęła się do *Naarden*. Zamki *Kuxhawenu*, *Faro*, i Zamek *Napoleon* są w naszej mocy: ich załogi poszły w niewolę wojenną. Twierdze *Doesburg* i *Zülphen* będą poprawione i wzmocnione. Jenerał *Winzengerode* przysłał J. K. Wysokości klucze miasta *Utrechtu* opanowanego przez Półkownika *Naryszkina*; J. K. Wysokość klucze te odesłał Cesarzowi ALEXANDROWI. Hrabia *Strogonow* oblega *Harburg*.

Armia Szwedzka złączona z korpusem *Lützowa* zajęła stanowiska wzdłuż rzeki *Steknitz* aż ku *Büchen*, i uczyniła przygotowania do uderzenia na nieprzyjaciela w dniu drugim Grudnia. Jenerał Hr. *Worońcow* i Jen. *Tetenborn* pod *Boitzenburgiem* mieli przejść *Elbę*, ale tejże nocy Marszałek *Davoust* opuścił swoją pozycję i poszedł za *Bille*. Major *Cederstrom* z latającym korpusem w tymże czasie przeszedł *Elbę* pod *Geschstad*; wojska przeszędłszy *Steknitz* ścigały aryergardę nieprzyjacielską i zabrały nieco jeńców. — Na lewym brzegu *Steknitz* wznoszą się i ówdzie pagórki, które niedobytą prawie ofiarują pozycję. Brzeg który osadzał nieprzyjaciel, jest bardzo wzgórzysty, kiedy przeciwny wszędzie prawie bagnisty i grząski. Wszystkie miejsca dostępne były obwarowane szancami, opalisadowane, i w tak dobrym stanie, iż najsilniejszym wojskom długi odpor czynić mogły.

Armia nasza uczyniła poruszenie na prawo; Jenerał *Worońcow* poszedł na *Lauenburg*, wojsko Szwedzkie na *Möllen* i *Ratzeburg*. Dnia 3go Jenerał *Worońcow* udał się ku *Schwarzenbeck* i uderzywszy na *Bergedorf* wziął to miejsce, gdzie zabrał pewną liczbę jeńców. — Jenerał *Tetenborn* poszedł na *Anfelde*, połączył się z kawaleryą Hrabiego *Worońcowa* i przeciął tym sposobem komunikacją pomiędzy *Hamburgiem* i *Lubeką*. Dnia 3. Jen. *Walmoden* przebył *Steknitz* i zgromadził główną część swego korpusu pod *Klinkrade*. We wsi *Siebenbaum* jego awangarda, dosięgnawszy nieprzyjaciela, wypędziła go ztamtąd, i zabrała jeńców. Armia Szwedzka ciągnąc między *Wacknitz* i *Steknitz*, i wysławszy swoje przedpoczty na lewy brzeg tej ostatniej rzeki, wyparła zewsząd nieprzyjaciela. — Jenerał *Vegesack* pod *Grunau* przebył *Wacknitz*, i postawiwszy most pod *Crumessen*, stanął na lewym skrzydle armii Szwedzkiej. Mocny oddział piechoty, kawaleryi i artylleryi pod wodzą Półkownika *Anckarsward* został pomiędzy *Wacknitz* i *Trave*, aby z tej strony uważał *Lubekę* i przeciwko *Schwartau* most postawił. — Dnia 5go rano Jenerał *Posse* częścią brigady Jenerała *Schulzenheim* atakował oszańcowane stanowiska nieprzyjaciela pod *Landwehr*, i po krótkim oporze opanował jego reduty i most sporządził. W tym zdarzeniu utraciliśmy kil-

ku ludzi, szczególnie zaś żałniemy Barona *Mellin* znakomitego wojownika, z pierwszego regimentu gwardyi, który poległ w tym ataku.

Jenerał *Vegesack* przebył *Steknitz*, aby wspólnie z Jenerałem *Walmoden* szedł na *Oldesloh*. Tym czasem *Lubeka* szturmem wzięta być miała, i Marszałek *Stedink* rozkazał na ten koniec postępować na przód armii Szwedzkiej. Stała ona była już o pół mili od miasta, i oczekiwała przybycia rzeczy do szturmowania potrzebnych. W tej przerwie rozpoczęły się traktowania z nieprzyjacielem, zwłaszcza że była już godzina 3cia, a przygotowania do szturmowania nie były jeszcze pod ręką. Wiedzano też z naszej strony, iż *Lubeka* była miejscem wcale mocnym, i w którym wódz postanowiwszy się bronić, znalazłby łatwo sposoby obrony. Z tej przyczyny Marszałek Hr. *Stedingk* nie odrzucił propozycji nieprzyjaciela, i kapitulacja tego miasta została podpisana przez Jenerała *L'Allemant*, a ze strony Szwedzkiej przez Póikownika *Björnstierna* Szefa głównego sztabu. W skutek tej umowy brama *Mollnerska* została nam wydana o godzinie 5 po południu, wojska nieprzyjacielskie wyszły z miasta o godzinie 10 w wieczór, nasze zaś, podług przyjętego warunku, dopiero nazajutrz ze świtem dnia do miasta wyszły.

Nieprzyjaciel miał tylko do bronienia *Mollnerską* bramę, która podwójną, wodą napełnioną fossą, i zewnetznemi szancami obwarowaną była; był on zawsze panem swojego odwrotu, dopóty, póki by most na rzece *Trave* rzuconym nie był. Podług zdania Inżynierów potrzeba było 24 godzin czasu do zbudowania takiego mostu. Wieczorem o godzinie 10 osadziliśmy miasto. Nieprzyjaciel odwrot swój skierował na *Segeberg*. Jen. *Walmoden* poszedł w tymże kierunku, a Jen. *Skiölbrand* dziś zrana o godzinie 6 udał się z kawalerją w pogoń za nieprzyjacielem. Przeprowadzono już 2 działa i 100 jeńców. Mieszkańcy *Lubeki* mieli przedsięwzięcie dzielniejszymi środkami, niżeli samem tylko dobrem życzeniem, wspierać armię, która im ich prawa, ich niepodległość i starożytne nazwisko *Hanzeatyckiego* miasta przynosiła. Tak szlachetne przedsięwzięcie ośmielić powinno jej mężnych sąsiadów, walecznych *Hamburczyków*. *Lubeka* jest znowu starożytnem *Hanzeatykiem* miastem, jej flaga, znak handlu i przemysłu, powiewa znowu na jej wieżach. Ręka sprawiedliwości zniszczyła, co przemoc zbudować usiłowała. Z kapitulacji, której wojskom *Duńskim* dozwolono, może się przekonać Król tego narodu, iż droga do pogodzenia się ze *Szwecją* nie jest zapartą. Niech tylko zechce nie zatykać swych uszu na proźby swoich poddanych i życzenia całej *Północy*, a zgodzi się łatwo na wspaniałe propozycje *Szwecyi* i *Mocarstw Sprzymierzonych*.

(z *Gaz. Berl.*)

Amsterdam dnia 4go *Grudnia* n. s.

Dnia 2go b. m. *J. K. W.* Xiążę *Oranii* wśród niewypowiedzianej radości tutejszych mieszkańców odprawił swój wiąz uroczysty, a dnia 3go odmówiwszy ofiarowanego sobie tytułu godności Królewskiej, przyjął dostojność Xiążęcia Panującego połączonych Prowincyi *Niderlandzkich*.

Z 220,000 mieszkańców *Amsterdamu*, oprócz mnóstwa obecnych cudzoziemców, 150,000 wyszło na powitanie Xiążęcia. Chciano wyprząc konie. Xiążę, ile mógł, opierał się tej chęci Ludu, lecz nakoniec wszystko przewycięzył zapal miłości, a cisnące się zewsząd pospólstwo ciągnęło razem i powoz i konie. Xiążę z uprzejmością pozdrawiał wszystkich z otwartego swego poiazdu, a radość powszechna najwyższego dosięgła stopnia.

W terażniejszym położeniu tego odrodzonego narodu, szczęśliwym jest bardzo wypadkiem, że prawda oświeciła wszystkie umysły. Nikt teraz nie wątpi, że do ugruntowania bytu takiego narodu, który przez Rząd przeszły był zupełnie rozdartym i zruynowanym, potrzebny jest nowy układ prawodawstwa, który tylko z mądrości i dyktatury jednego człowieka powstać może; i że do takiej dyktatury, nikt nie ma naturalniejszego prawa, iak Xiążę *Oranii*, potomek tego, który był początkiem i pierwszym

twórcą dawniejszej narodowej exystencji, i dobrego bytu *Holandyi*. Od niego tylko spodziewać się można, iż ożywiony duchem swoich przodków, przyiaciół wolności i praw obywatelstwa, a osobliwie duchem swojego wielkiego Poprzednika, niesmiertelnego *Wilhelma* Igo, potrafi założyć podstawę Konstytucyi, którą i z narodowym charakterem połączonych *Niderlanczyków*, i z ich starożytnemi obyczajami, prawami, i potrzebą swobody, zgodna, do położenia ich Kraju i do związków z *Mocarstwami* sąsiedzkimi na morzu i na lądzie, stosowna będzie.

Od granic Hollenderskich dnia 1go *Grudnia* n. s.

Deputowani, którzy przywieźli do *Londynu* wiadomość o oswobodzeniu *Holandyi*, przybyli tam dnia 21go *Listopada*. Nie podobna jest opisać radości, iaka z tego powodu panowała w *Stolicy Wielkiej Brytanii*. *Grom* dział z *Tower* ogłosił tę nowinę.

Wyprawa kilku okrętów wojennych, niosących na sobie wojsko, popłynęła natychmiast do brzegów *Holandyi*.

Doniesienie listowne, godne wiary od 1go officera z głównego Sztabu *Lorda Wellingtona* dnia 14go *Listopada* w *St Jean Pied de Port* datowane, uwiadamia nas o nowem zwycięstwie. *Feldmarszałek* dnia 10go, uderzył na linię nieprzyjacielską, i zdobył całą pozycją. *Francuzi* tą razą słaby dawali odpor. Wojsko *Sprzymierzone* od *St Jean de Luz*, posunęło się pod *Baionnę* o jedną tylko godzinę drogi odległości.

Wojsko *Angielskie* we *Francyi*, jest bardzo dobrze przyjęte. Mieszkańcy nie okazują najmniejszego entuzjazmu do obrony granic; widać tylko wszędzie smutek i ostateczne wycięczenie.

Manheim dnia 26go *Listopada* n. s.

Od dwóch dni zgromadzono z tych okolic kilkakaset cieszów, którzy między naszym miastem i *Heidelbergiem* dzień i noc pracują nad budową mostu, po którymby *infanterya* i ciężka *artyllerya* *Ren* przebydź mogły. Robota ma być iak najprędzej ukończona. Wnosimy ztąd, że przejście *Renu* niebawnie miejsce mieć będzie, co tém podobniejsze jest do prawdy, że dziś zakazano tutejszym piekarzom 450,000 bułek chleba. — W tych dniach na tamtej stronie *Renu*, widzieliśmy mnóstwo niewiast płaczących i w rozpacz, które się zdawały prosić o pomoc i obronę. Były to skutki *konskrypcyi*, która wszystkich prawie męszczyzn w tej okolicy zabrała; zagarniono także z tych wiosek wszelką żywność i wszystko bydło. W niektórych okolicach dzwoniło na gwałt, a w trzech wioskach nie daleko *Spiry*, dał się widzieć pożar.

Basel 23go *Listopada* n. s.

Zamurowano tu trzy bramy i na wały zatoczono działa. W bliskich miasteczkach *Badeńskich* odwie mile od tego miasta, znajdują się *Austryacy* *huzarowie* i *kozacy*, którzy zapowiedzieli liczniejszych wojsk przybycie.

Ciągle pracują *Francuzi* nad wzmocnieniem twierdzy *Huningen*, i codziennie przechodzą wieśniacy z różnych blisko leżących *Francuzkich* wiosek, których do tej pracy zażywają. Przewożą także tędy wielkie drzewa i palisady. (*Szwajcarowie* zatym, pomimo neutralności, dozwalaia *Francuzom* wolnego przechodu przez swoje miasto.) (*Zusch.*)

Basel dnia 24go *Listopada* n. s.

Francuzi zrobili wycieczkę z *Kehl*, zostali jednak odparci. — Listy z *Paryża* donoszą, iż tam była pogłoska o niejakim zbliżeniu się pomiędzy *Mocarstwami Sprzymierzonymi* a *Francją*. — Mówią, że od naszego miasta, aż do *Rheinfelden*, ma być wyciągniony kordon od 15,000 ludzi. — Wczoray załoga nasza 300 *Bernenczykami* pomnożona została. — Ogłoszono tu rozrządzenie, iż żaden z cudzoziemców, któryby swego pobytu ważnemi przyczynami niesprawiedliwił, nie może przebywać w naszym mieście.

(z *Gaz. Zusch.*)

Taż gazeta zawiera wiadomość, iż podług listów prywatnych, dnia 8go *Grudnia* twierdzono w *Berlinie*, że korpus Jenerała *Hrabiego Wittgensteina*, osadził miasto *Basel*.

Paryż dnia 29 Listopada n. s.

Dnia 27 b. m. Cesarz złożył radę administracyjną, tyczącą się utrzymania i żywności wojska, a zarazem zatrudniał się J. C. Mośc projektami umundurowania — Hrabia Daru, Minister wojennej administracyi, i Hrabia Cessac Prezydent oddziału wojennego, byli przytomni na ostatniej radzie administracyjnej. Członkowie dyrekcji ubioru i ekwipowania wojska byli także wezwani. (z *Gaz. Berl.*)

Medyolan dnia 25 Listopada n. s.

Dnia 16 b. m. nieprzyjaciel w liczbie 2000 ludzi pod wodzą Jenerala Nugent wyładował pod Volana nad niższym Padem. Zająwszy miasto Messola posłał nieco wojsk do Rovigo i Ferraro. Jeden nasz oddział nad niższą Adigą był przymuszony cofnąć się, i już nawet obawiano się o miasto Bologna. — Mówią, że Wice Król, chcąc obchodzić dzień swoich imienin d. 15 Listop. uderzył na nieprzyjaciela pod Caldiero, nie był jednak szczęśliwszym, jak kilka dniami pierwej pod Ala. Minister Melzi oddał swoje Ministerium Ministrowi wojny Fontanelli, który w terażniejszych okolicznościach zdaje się być pierwszą w Rządzie osobą. — Na tutejszych Kupców i najbogatszych właścicieli nałożono kontrybucyą 3,000,000; toż samo dzieje się w innych miastach królestwa. (z *Gaz. Berl.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— W nowym zwycięstwie otrzymanym przez Lorda Wellingtona nad wojskiem Soult (o którym urzędowe doniesienie w przyszłym Numerze umieścimy) wojsko Sorzymierzone zdobyło na Francuzach 51 dział, 1900 jeńców, i stanęło o milę Franc. od Bayonny.

— Rząd Angielski wysłał do Hollandyi korpus posilkowy 6000 ludzi, który ma dowodzić Sir Thomas Graham, zdobywca twierdzy St. Sebastian. Część tych wojsk już wyładowała w prowincyach zjednoczonych.

— Jeneral Nugent d. 18go Listopada wszedł do Ferrary — Wenecya od morza i lądu obleżona, ma 6000 ludzi załogi.

— Donoszą z Warszawy pod dniem 4tym Grudnia n. s. że w zdobytych twierdzach Zamościu i Modlinie wojska Rossyjskie zabrały 240 dział, i wielką ilość amunicyi — Najjaśniejszy Cesarz Rossyjski wszystkim wojskowym Polskim dozwolił raczył wolnego powrotu na łono swoich familii: jeńcy zaś Francuscy mają być odprowadzeni wewnątrz Rossyi. (z *Gaz. Berl.*)

— Milicya Saska wynosić ma 20,000 ludzi — Wojsko liniowe, które już walczy w polu, wynosi 15,000. W Lipsku Professor Krug, który dawniey w Królewcu zajmował Katedrę Kanta, wszedł do Milicyi. — Mia owanie Oficerow Wojska Saskiego Najjaśniejszy Cesarz Rossyjski Sobie zostawił.

— Xiążę Dominik Radziwiłł umarł w Lauterre w Departamencie Mont-Tonnerre, w 28mym roku swojego zycia.

— Wielki Podskarbi Lebrun powrócił do Paryża z Amsterdamu w złym bardzo stanie zdrowia. — P. Bacher Minister Francuski w Frankforcie umarł dnia 15go Listop. w Moguncyi.

— Twierdza Erfurt miała się poddać przez Kapitulacyą — Miasto natychmiast przez Prusaków zajęte, Cytadella zaś podda się po upłynieniu 5ch tygodni, gdyby w tym czasie nie otrzymała odsieczy.

— Wejście Anglików do Rzymu dotąd się nie sprawdziło. Wieść ta powstała z tej przyczyny, iż Anglicy d. 7go Pazdziernika atakowali Porto-d'Anzo, zkad kilka Okrętów uprowadzili — (*Gaz. Zusc.*)

N. 7,783. P O D R A D Y

3. Od Kommissyi Wileńskiej Prowiantkiego Depo, czyni się wiadomo: że w Mieście Kownie odbywać się będą Targi na dostarczenie do tamtejszego Magazynu Siana, Wódki, i porcy; a zatem życzący sobie mieć uczestnictwo w tém dostarczeniu stawie się raczą do targów w terażniejszym miesiącu Decembrze do znajdującego się tam Prowiantkiego

Kommissionera 12 klasy Siemienowa. Dnia 5go Decembra 1813. *Osmej klasy Litwinow.*

N. 7,812.

3. Od Kommissyi Wileńskiej Prowiantkiego Depo, czyni się wiadomo: że w mieście Rossieniach odbywać się mają targi na dostarczenie do Jurborskiego magazynu Siana, Wódki i mięsa; a zatem ci wszyscy, którzy życzą sobie mieć uczestnictwo w tém dostarczeniu się stawie do targów w terażniejszym miesiącu Decembrze do znajdującego się tam Prowiantkiego Kommissionera 9tey klasy Kisiele. Dnia 7go Decembra 1813. *Osmej klasy Litwinow.*

N. 7,778.

3. Od Kommissyi Wileńskiego Prowiantkiego Depo, wzywają się życzący wziąć na siebie przewoz z Mozyra do Bobruyska Mąki 5,000, Krup 500, i Owsa 7,000 czetwerti — Do Hlуска Mąki 2,000, Krup 200 i Owsa 5,000 czetwerti — Którzy raczą się stawie z dostatecznymi zakładami dla targów do tameczney Miejskiej Pollicyi na dzień 20sty terażniejszego miesiąca Decembra. *Osmej klasy Litwinow.*

N. 7,779.

3. Kommissya Wileńskiego Prowiantkiego Depo chcąc uczynić przewoz do 6,550 Pudów Sucharów z Poniewieża do Kowna, wzywa życzących sobie podiąć się tego, do targów na termin: terażniejszego miesiąca Decembra 22go — 27go — i ostateczny 29go dnia, którzy raczą się stawie z przyzwoitemi zakładami w Poniewieżu do Niższego Ziemskiego Sądu, gdzie uwiadomieni zostaną o kondycyach do tego przewozu. — Dnia 5go Xbra 1813 Roku. *Osmej klasy Litwinow.*

N. 7,854.

3. Od Kommissyi Wileńskiego Prowiantkiego Depo, czyni się wiadomo: że Mereczański Etapowy Magazyn potrzebuie Siana, także na porcy, Wudki i Mięsa; potrzeba też przewieść z Olity do Merecza w odległości czterech mil Skarbowego Prowiantu Mąki 1,200, i Krup 115 czetwerti, a zatem wzywają się wszyscy życzący sobie podiąć się dostarczenia tych produktów, i transportu, aby się chcieli stawie w Kommissyi na 28my dzień terażniejszego Decembra z prawnemi o pewności dostarczenia zakładami Dnia 8 Decembra 1813. *Osmej klasy Litwinow.*

O B W I E S C Z E N I E S Ą D O W E

3. Wypis z ksiąg Grodzkich Powiatu Wileńskiego. Roku tysiąc ośmset trzynastego miesiąca Decembra piątego dnia.

Przed Aktami Grodzkimi Pttu Wileń: stawiając obecnie Woźny niżej wyrażony, Relacyą podanego Obwieszczenia zeznał w te słowa pisana: Roku tysiąc ośmset trzynastego, Decembra czwartego dnia. Woźny niżej podpisał, zeznać, iż tego Obwieszczenia kopią w imieniu WW. Urzędnikow Dekretem Remissyjnym Sądu Gł: Witebskiego Drugiego Departamentu w roku tysiąc ośmset dwónastym Februaryi dwódziesiątego i pośledniejszą Rezolucyą takiegoż Sądu Litt: Wileńskiego w tymże tysiąc ośmset dwónastym Marca piątego dnia zaszła, na Taxę i Exdywizyą Dóbr Platerowskich naznaczonych, po niedóysciu pierwo-zjezdowym postanowieniem zamierzonego terminu z instancyi JWW. Ludwika Inspektora Departamentu Leśnego, Jana Podkomorzego Düneburskiego, Kazimierza Komandora Maltańskiego i Stanisława Deputata Wywodowego Zawileyskiego Hrabior Platerow JOO. JWW. WW. Xięciu Adamowi Czartoryskiemu, Xięciu Xaweremu Lubbeckiemu, Augustowi i Wincentemu Hrabior Brzostowskiem Kasztelanicom Połockim, Edwardowi i Władysławowi Hrabior Mostowskiem, Joannie z Karpiow Hrabini Tyszkiewiczowej, Kazimierzowi Zybergowi Jenerałom W. Pol: Arcy-Biskupowi Krassowskiemu, Pocięciu Oboźnemu Litt: Antoniemu Prozorowi, Jakubowi Lange Inspektorowi Manufaktur, Belloniusowi, Buczyńskiemu Podkomorzemu, Buynickim Podkomorzycóm, Engestromowi Ministrowi w Szwecyi, S. Z. Faywiszowi Jankielowiczowi, Janowi Garny-

szowi, Hornowskiemu Podkomorzemu, Alexandrowi Romerowi, Xiędzu Rudzińskiemu, Sukcessorom Segla, Ignacemu Święteckiemu, Antoniemu Ważyńskiemu, Wilhelmowi Wilkienowi, Róży Zahorskiej, Antoniemu Szumowiczowi, Emmánuela Engla Sukcessorom, Ignacemu Koralewiczowi, Karólowi z Julią Baronom Heydenóm, XX. Altarystóm Daugieliskiemu i Lyntupskiemu, i dalszym Kredytoróm, tudzież Debitoróm Pozwem Edyktalnym poszczególnym wydanego, na possessyi ziemskiej, to jest: Jurzydycy i Pałacu po Hylzenowskim w mieście Wilnie sytnowanym, jako należącym do massy funduszów Taxy i Exdywizyi podległych; położyłem, i że WW. Exdywizorowie w komplecie przez Remissę zakreślonym od daty dzisiejszey za niedziel sześć, to jest w Roku przyszłym tysiąc ósmset cztertnastym, miesiąca Januaryi czternastego unia niezawodnie do miasta Krasławia w Powiecie Düneburkim Gubernii Witebskiej naydującego się dla uskutecznienia polecenego sobie aktu Taxatorskiego zjadą, oznaymivszy, na dowod niniejszey Relacyney podanego Obwieszczenia Kwit własną podpisując ręką. U tego Obwieszczenia podpis Woznego taki: Bonawentura Banczewicz Wozny Pttu Wileń: — Po zeznaniu jest takowe Obwieszczenie w księgi Grodzkie Pttu Wileńskiego wpisane, z których i ten wypis pod pieczęcią Grodzką Powiatu Wileńskiego jest wydan.

Correctum Jan Justyn Sperski Grodzki Wileńskiego Pttu Regent.

OGŁOSZENIA SĄDOWE.

3 Sąd Exdywizorski na domiar satysfakcyi Wierzycielom zeszyłych Hubow — do Exdywizyinego majątku Kaczan w Upitskim Powiecie położonych na dniu 15 xbra tego Roku przybędzie, iako po upłynioney dyllacyi ostatecznie dzieło Exdywizyi spełni — Ammissyą nie obiawionych pretensyi zakreśli — Uwiadamiam — 1813 gbra 29.

*Adam Jasiński Ziemski Upitski
i Exdyw. Regent.*

3 Sąd Exdywizorski do majątku Węgryszek w tym Powiecie leżącego — w Roku tym 1813 Xbra 29. przybędzie — i już po upłynioney dyllacyi do ostatecznego spełnienia Exdywizyi przystąpi — Satysfakcyą stawiającym Kredytoróm W. Józefa Landsberga domierzy, nie obiawionych pretensyow Ammissyą zapisze — Uwiadamiam 1813 gbra 30.

*Adam Jasiński Regent Ziemski
Upitski i Exdywizor.*

3 Za Dekretem Remissyiny Ziemskim Wileńskim Sąd Taxatorsko - Exdywizorski na rozdział majątku Starozakonnych Kreyny Gordonowey Matki Michela Abrahamowicza Gordona syna Obywatela Wileńskiego naznaczony w mieście Wilnie sądzący się, awiznie wszystkich JPP. Kredytorów i Pretensorów jakiegokolwiek stosunki do rzeczonych Zydów i Kamienicy w mieście Wilnie na Zydowskiej Ulicy pod N. 242 sytuowanej mieć mogących, a szczególnie Star. Leyzera Gierszonowicza Szapira, i Mejera Leybowicza Obywateli Telszewskich w pierwszym zjeździe stawiających, w powtórnym terminie appellacyą uraszczających, teraz nie łączących się, iż w konkluzyi roku terazniejszego całą sprawę do ostateczney weznie decyzyi, a zatym dla niełączących się Kredytorów i Pretensorów wieczysta amissya zapisana będzie. Datt roku 1813 xbra 10 dnia.

Jan Aloizy Jaczynic Ziem: Wileń: i Exd: Regent
O G Ł O S Z E N I E.

5 Podług przepisu w prawie, mieyskiego postanowienia punktu 93 Termin do każdorocznege zapisywania się Kupcom do Gield, i opłaty należnych do Skarbu od kapitałów Kupieckich procentow: przeznaczony jest w miesiącu Grudniu — aby więc w takowym terminie, ci wszyscy, którzy jakie bądź hande utrzymują, i Kupieckim przemysłem zajmują się, w Radzie mieyskiej Wileńskiej do Gield Kupieckich niechybnie w terazniejszym miesiącu Decembrze zapisawszy się; podług wyszyłych od Zwierzchności przed-

pisań, należne do Skarbu procenta w Radzie Mieyskiej pod kwity oney dla wniesienia Skarbcwi niezwłocznie opłacili; Rada Mieyska Wileńska pod odpowiedzialnością, jaka według prawa wypada, wszystkich jeneralnie w tym mieście kupczących zastrzega i uwiadamia — Dla czego, aby nikt zgoła ku zapisaniu się do właściwey Gildyi uległy, niewiadomością niniejszego ostrzeżenia nie wymawiał się, zamieściwszy one w Gazecie Kurjera Litewskiego; jeszcze nadto do Izby Kupieckiey, i do Kahału tuteyszego celem podania do powszechney wszystkich Kupcow wiadomości, przy dołączeniu potrzebney liczby exemplarzy przesłać przy szczególnych zaleceniach Rada Mieyska postanawia — Datt na Ratuszu Wileńskim w Radzie tegoż Miasta Roku 1813 miesiąca Decembra 7 dnia.

M. Maxa Zast. P. R
W E Z W A N N I E

3 Niżej podpisany, zajęty troskliwością około uspokojenia moich Wierzycieli, którzy słuszne do tegoż zaspokojenia mieć będą prawo, gdy okryty wielu umiértwieniami, i posuniony w starość, znaczną liczbą lat wieku moiego, rzetelną chęcią zajęty jestem, aby ciż Wierzyciele, iak tylko możność, czas i okoliczności dzisiejsze dozwolą, sprawiedliwość znaleźli. Wzywam więc i upraszam wszystkich tak moich, iako i Syna moiego Xawerego Hrabi Niesiołowskiego JW. W. Wierzycieli, aby dla ostatecznego rozliczenia się i układu, z kim to uczynić wypadnie na dzień 15 Februrij Roku następnego 1814 do miasta Nowogródka w Gubernij Litewsko - Grodzkiey sytuowanego, z papierami sobie służącemi zjechać się i zebrać raczyli — Jeśliby zaś któremu z Wierzycieli, niezdało się tego moiego z najlepszych zamiarów wypływającego usłuchać proiektu; iż wszelki nie miły i smutny następnie wypadek, każdy samemu sobie, a nie mnie przypisać będzie powinien publicznie Ostrzegam, i niniejsze Ogłoszenie do Gazety podając, podpisuję się — Datt w Woronczy 1813 roku Miesiąca gbra 28 dnia.

*Józef Hrabi Niesiołowski
Woiwoda Nowogródzki.*

O S T R Z E Z E N I A

3 W Roku idącym 1813. — Po zaszyłej śmierci Karola Vietinghoffa Rotmistrza, człek jego powracając do domu, wszelkie znajdujące się przy zeszyłym Papiery: przywiózł do niżej podpisanego — „ Między niemi znajduią się Obligi, jako to: pod datą 1806. Aprila 10. na złch 1,000 1808. Julii 8 na Rubli 10. tegoż roku 7bra 4 na Rubli 5 1809. Februrarii 16 na Rubli 5 Junii 14go na Rubli 5. Junii 27go na Rubli 5. przez W. Marcina Wolskiego Komornika Wileń. W. Szymonowi Godzilińskiemu — 1795 Marca 19 na Rubli Srebrnych 320 od JW. Łopacińskiego Marcina — W. Janowi Wolskiemu, po śmierci którego w Roku 1808 Julii 8 na tęż summe przelew od W. Marcina Wolskiego W. Szymonowi Godzilińskiemu powtóre 1810 Aprila 21 na Rubli srebrnych 434 o W. Stanisława Zahorskiego Mostowniczego Brasław. JW. Marcinowi Łopacińskiemu Podkomorzemu 1811 Maja 28 na Rubli srebrnych 200. od W. Jana Zahorskiego Magazn. Wileńskiego temuż JW. Łopacińskiemu 1808 Januaryi 27 na Rubli srebra 100 od W. Pawła Łopacińskiego Łowczego Upitskiego W. Maciejowi Glińskiemu 1809 Februrarii 2go od tegoż Staro - Zakonnemu Lewinowi Berkowiczowi na Rubli 55 wydane — „ Ażeby zatém właściciele wymienionych Obligów, przez zaginienie onych, nieponosili straty — Dla tego niżej piszący się zawiadamia, iż chcący pozyskać one, mają przybydź, lub zgłosić się do majątku mego Lepar w Powiecie Upitskim położonego, z Dowodami Prawnymi, i Swiadectwami Urzędowemi, wykazującemi należności sobie w górze pomienionych Obligów — Datt 1813 gbra 18 dnia.

*Maurycy Wigant Sędzia
Granicz. Upitski.*

DODATEK DRUGI